

[LIII Gyldenkilde]

den uddannelse færdig, de i tiltro til loven har fået mulighed for at tage i 2,5 år.

Da jeg er af den mening, at disse mennesker jo skulle hjælpes til uddannelser, er jeg også af den mening, at de ikke bør tvinges til at afbryde uddannelsen efter f.eks. 1¼ år.

Der er selvfølgelig det problem, at loven udløber den 31. december 1993. Med spørgsmålet ønskes oplyst, hvordan det sikres, at de mennesker, der rammes af lovens udløb, kan fuldføre uddannelsen.

Svar (8/4 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Ledige uden en kompetencegivende uddannelse har ret til et uddannelsesstilbud før 1. arbejdstilbud efter 12 måneders ledighed. I stedet for et uddannelsesstilbud kan de ledige vælge uddannelse med uddannelsesydelse. Denne valgmulighed er imidlertid kvotebelagt, det vil sige, at antallet af ledige, der kan få en selvvalgt uddannelse med uddannelsesydelse, er begrænset til en fast årlig bevillingsmæssig ramme.

Jeg forstår spørgsmålet således, at det ønskes oplyst, om det er muligt inden for kvoten til selvvalgt uddannelse med uddannelsesydelse at give ledige, der har påbegyndt en uddannelse, mulighed for at fortsætte uddannelsen med uddannelsesydelse ud over det tidspunkt, hvor ATB/UTB-loven efter aftaleforliget i december 1991 skal revideres.

Som oplyst i min besvarelse af spørgsmål nr. 77 og 78 af 25. februar 1992 (Alm. del – bilag 186), er der ud af den samlede UTB-bevilling øremærket en del til uddannelsesydelse til selvvalgt uddannelse før første arbejdstilbud.

Ifølge de oplysninger, som er modtaget fra AF-regionerne, har samtlige regioner disponeret over de deltageruger, der er afsat for perioden 1990–92, i henhold til den nuværende ordning. Af disse deltageruger kan der i begrænset omfang være afsat uger til uddannelsesforløb, der rækker ind i 1993.

Når der spørges til, om det er muligt at fortsætte uddannelsesforløb ud over den i aftalen fastsatte slutdato pr. 1. juli 1993, må jeg henvise til, at spørgsmålet om tildeling af kvoteuger til selvvalgt uddannelse i 1993 vil indgå i finanslovsforhandlingerne for 1993.

For så vidt angår spørgsmålet om en fremtidig aktiveringsordning kan jeg henvise til det

igangværende udredningsarbejde i udvalget om arbejdsmarkedets strukturproblemer (Zeuthenudvalget), der skal medvirke til fremskaffelse af et beslutningsgrundlag for den fremtidige indsats.

Spm. nr. S 694

Til *kommunikationsministeren* (1/4 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren undersøge P & T's taksering for økonomibreve med henblik på en differentiering af denne ydelses porto?«

Begrundelse

I forbindelse med en omtale i Erhvervsbladet den 16. marts 1992, side 2, fremgår det, at P & T tager sig betalt for en ydelse, der rent faktisk ikke foregår. Problemet er påpeget og påtalt af medlemmer af Dansk Postordreforening, men tilsyneladende har P & T ikke til hensigt at ændre ved de bestående urimelige nuværende forhold og har tilmed varslet en portoforhøjelse.

Ministeren opfordres til at se på problemet med henblik på eventuelt at indføre en differentiering, således at der først og fremmest kun betales fuld pris for en ydelse hos P & T, når denne er udført.

Svar (8/4 92):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Taksten for indenlandske økonomibreve godkendes af Folketingets Finansudvalg. Taksten for økonomibreve til udlandet fastsættes administrativt af post- og telegrafvæsenet.

Taksten for indenlandske økonomibreve er en enhedsporto, der er afhængig af forsendelsens vægt.

Taksten for økonomibreve til modtagere i udlandet er en enhedsporto, der er afhængig af forsendelsens vægt og af, hvilken takstzone modtagerlandet er beliggende i. Postvæsenet anvender takstzonerne Norden, Europa og Øvrige udland til brevforsendelser til modtagere i udlandet.

Taksten for såvel indenlandske økonomibreve som økonomibreve til udlandet er baseret på de faktiske omkostninger. Taksten for økonomibreve er lavere end taksten for en for-